

Posudek na bakalářskou práci Martina Hojka

Používání indikativu/subjuntivu v přípustkových větách ve španělštině (po spojce *aunque*)

(Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2017, 69 stran)

Autor si pro téma své BP zvolil zajímavé, ovšem ne úplně jednoduché téma. Jeho práce je rozdělena na dva větší celky: část teoretickou a část praktickou. Na úvodních stranách se pokouší o prezentaci dané problematiky z pohledu českého jazyka, následně z pohledu španělštiny. Zdroje, s nimiž pracuje, jsou aktuální a vědecky relevantní, nicméně se domnívám, že některé pasáže by zasloužily pečlivější redakci - jako příklad uvádím např. str. 12, kde autor v kapitole I.3.2. (patrně nevhodnou formulací) řadí mezi spojky přípustkové *porque*. Podobný problém se nachází i na straně následující, kde v rámci kapitoly, která se podle názvu má věnovat spojkám přípustkovým, pojednává o všech typech spojek ve španělských větách vedlejších. Přiznávám, že mne vzhledem k zaměření této práce není ani úplně jasný význam informací podaných na str. 15–20, které se týkají funkce jednotlivých časů v indikativu a subjuntivu. Chápu, že problematiku slovesných způsobů bylo třeba nějak reflektovat, ovšem domnívám se, že z pohledu naprosto jiného, nežli je tomu v příslušných částech.

Stěžejní a vlastní částí teoretické části je kapitola III (od str. 21), kde autor prezentuje pojetí dané problematiky ve „španělských gramatikách a didaktických materiálech“. Za chvályhodnou považuji skutečnost, že se autor snaží zmapovat stupeň didaktické prezentace daného jevu v dostupných materiálech, přestože studijní zaměření jeho oboru není učitelské. Bohužel tento faktor je však citelně patrný v některých dílčích závěrech (např. str. 23 nahoře), neboť autor nebere v potaz, že jednotlivé učebnice, z nichž čerpá, jsou primárně adresovány určitému okruhu uživatelů s určitým stupněm znalosti cizího jazyka, a proto je logické, že způsob, jakým je daný jev v těchto pramenech prezentován zohledňuje i příslušné cílové publikum.

Rozpačitý dojem mám bohužel i z výsledků analýz provedených v části praktické. Použitou metodologii hodnotím jako uspokojivou, autor si je vědom úskalí, která přináší práce s korpusovým nástrojem, a proto postupuje poměrně promyšleným způsobem, který i vcelku přehledně objasňuje. Bohužel jediné, co v těchto analýzách postrádám, je objasnění smyslu, jaký má kvantifikace výskytů jednotlivých časů a způsobů prezentovaná od str. 35 dále, a to zejména ve vztahu k názvu práce? Mohl by autor tuto informaci při obhajobě dovysvětlit? Zároveň bych se chtěla zeptat na příklad č. 49b na str. 44 – jde zde opravdu o užití času přítomného v dané přípustkové větě?

Jen stěží se mohu vyjádřit k relevantnosti závěrů, které autor činí od str. 53, neboť se domnívám, že užití příslušného modu ve větách přípustkových je velmi silně podmíněno užitím v konkrétní komunikační situaci, a upřímně řečeno, vzhledem k neznalosti širšího kontextu jednotlivých sdělení, je takřka nemožné posuzovat velmi jemné významové nuance implikované např. pravidly A3 a A4 ve vztahu k příkladům 67-68, apod. To autor ostatně sám naznačuje i na str. 61.

Po formální a jazykové stránce je práce zatížena obrovským množstvím nedostatků, jež se pokusím krátce shrnout: prohřešky proti větné skladbě (str. 12), naprostá absence interpunkce (např. str. 12, 29, 35, 36), gramatické chyby – str. 27 „ztěží“, str. 31 „rozdělily“, str. 60 *vytvořily jsme*, str. 60, „ve vzorku s *corpusu CREA*“, překlepy „nějékém“, malé písmeno

v začátku některých poznámek pod čarou – např. č. 8. Ze závěrečného seznamu použité literatury „vypadl“ pramen „GRAE“ – str. 13, který je mimochodem v textu nestandardně citován, nesprávnou formu citace zjišťuji i u autora Matte Bona (str. 26) a u Gómeze Torrega, kde autor opakovaně vypouští první příjmení, kromě toho např. v poznámce pod čarou 13 dezinterpretuje název daného pramenu („Gramática ~~sintáctica~~ - didáctica del español“). Určitou dezinterpretaci reality shledávám i v tabulce vytvořené autorem na str. 21, kde první dva řádky jejího obsahu nemají být odděleny. Rušivě působí i místy hovorové prvky zakomponované do textu: str. 22: „... *sloveso jde ve tvaru indikativu ...*“, „*tedy*“ – str. 31, nepromyšleně konstruované věty: „... *u vět, kde v češtině používáme - i kdyby -, budeme ve španělštině psát aunque ...*“ (str. 24), „*museli jsme zpřesnit naše pátrání*“ (str. 32), „*stiskli jsme políčko Filtrar*“ (str. 33), nestejně užití formátu u příkladů – srov. do str. 51 a od str. 54, apod.

Závěr: Závěrem konstatuji, že práce Martina Hojka jen velmi těsně vyhovuje požadavkům na bakalářské práce kladeným, a to zejména z důvodu neobvykle velkého množství jazykových prohřešků, nejasně formulované výchozí hypotézy a dílčích závěrů. Práci přesto doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím ještě jako **dobrou**, s tím, že výsledná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích, 8. června 2017

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.

